

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE
EVROPSKE UNIJE (drugi senat)
z dne 19. novembra 2015

Zadeva F-37/15

Daniel van der Spree
proti
Evropski komisiji

„Javni uslužbenci — Osebni prejemki — Dokončno prenehanje zaposlitve — Člen 6(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom — Nadomestilo za selitev ob prenehanju zaposlitve v višini dvomesečne osnovne plače — Sprememba stalnega prebivališča tožeče stranke — Stalno prebivališče hčerke tožeče stranke — Dokaz“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, ki se za Pogodbo ESAE uporablja v skladu z njenim členom 106a, s katero D. van der Spree predlaga razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije z dne 19. maja 2014 o izplačilu nadomestila za selitev ob prenehanju zaposlitve, ki ustreza njegovi enomesečni osnovni plači namesto dvomesečni.

Odločitev: Tožba se zavrne. D. van der Spree nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

Povzetek

Uradniki — Povračilo stroškov — Nadomestilo za selitev ob prenehanju zaposlitve — Pogoji za dodelitev — Dejanski prenos običajnega prebivališča — Pojem običajnega prebivališča — Selitev z družino ob prenehanju zaposlitve — Dokazno breme za resničnost selitve ob prenehanju zaposlitve, ki ga nosi uradnik — Vpis v register območja — Okoliščina, ki ne omogoča domneve o običajnem prebivališču

(Kadrovski predpisi, Priloga VII, člen 6)

Namen nadomestila za selitev ob prenehanju zaposlitve je pokriti in ublažiti stroške, ki jih mora nositi nekdanji uradnik, ker je po dokončnem prenehanju zaposlitve spremenil svoje glavno prebivališče, za te stroške pa se domneva, da so višji, če se zadevni uradnik preseli z družino, kar upravičuje nadomestilo za selitev ob prenehanju zaposlitve v višini dvomesečne osnovne plače za uradnike, ki prejemajo gospodinjski dodatek in upravičijo selitev z družino ob prenehanju zaposlitve.

Sprememba prebivališča iz člena 6 Priloge VII h Kadrovskim predpisom mora biti „dejanski prenos običajnega prebivališča uradnika v nov kraj, ki se navede kot kraj selitve ob prenehanju zaposlitve“, pojem običajnega prebivališča pa je treba razlagati kot „kraj, v katerem je zadevna oseba določila

stalno ali običajno središče svojih interesov z namenom, da bo to trajno“. Poleg tega mora uradnik predložiti dokaz o dejanski selitvi z družino ob prenehanju zaposlitve. To velja tudi, kar zadeva dokaz o selitvi družine uradnika ob prenehanju zaposlitve.

Vpis v register območja je zgolj formalni dejavnik, iz katerega ni mogoče sklepati o dejanskem prebivališču zadevne osebe na navedenem območju, tako da ta dejavnik ni odločilen za dokazovanje selitve ob prenehanju zaposlitve v smislu člena 6 Priloge VII h Kadrovskim predpisom.

Poleg tega je izključena dokazna moč listin, ki so jih predložili upravni organi določene države in iz katerih so razvidne povezave zadevne osebe z navedeno državo ali v katerih je naveden celo naslov v tej državi – kot so na primer potrdila o uveljavljanju državljanskih pravic ali o registraciji vozila in plačilu s tem povezanih davkov in dajatev – če navedene listine dokazujejo ravnanja ali dejstva, ki jih zadevni upravni organi nikakor niso preverili. Še toliko bolj je treba torej izključiti dokazno moč izjav posameznikov, ki niso nujno usposobljeni za presojanje pravnega pojma prebivališča v smislu Priloge VII h Kadrovskim predpisom.

(Glej točke od 29 do 31, 34 in 37.)

Napotitev na:

Sodišče: sodba z dne 25. novembra 1982, Evens/Računsko sodišče, 79/82, EU:C:1982:404, točki 11 in 12;

Sodišče prve stopnje: sodbi z dne 24. aprila 2001, Miranda/Komisija, T-37/99, EU:T:2001:122, točke od 29 do 31 ter navedena sodna praksa, in z dne 8. julija 2003, Chetaud/Parlament, T-65/02, EU:T:2003:190, točka 64;

Sodišče za uslužbence: sodbi z dne 8. aprila 2008, Bordini/Komisija, F-134/06, EU:F:2008:40, točka 76 in navedena sodna praksa, ter z dne 9. marca 2010, Tzvetanova/Komisija, F-33/09, EU:F:2010:18, točka 43 in navedena sodna praksa.